

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Харків

«23» липня 2024 року

Виконувач обов'язків керівника Харківської обласної прокуратури Лимар Володимир Леонідович, розглянувши матеріали кримінального провадження, відомості про яке внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань 03.11.2017 за № 52017000000000752, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до положень статей 36, 42, 276, 277, 278, 481 КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

Медведчуку Віктору Володимировичу,
07.08.1954 року народження,
ідентифікаційний код 2659312971,
громадянина України, адвокату
(свідоцтво про право на зайняття
адвокатською діяльністю від 25.03.1994
№ 001, видане Київською міською
кваліфікаційно – дисциплінарною
комісією адвокатури), уродженцю
с. Почет Абанського району
Красноярського краю, який
зареєстрований за адресою: м. Київ,
вул. Вишгородська, буд. 152.

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, а саме:

- в організації заволодіння чужим майном, шляхом зловживання службовою особою своїм службовим становищем, вчиненого в особливо великих розмірах, організованою групою, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого **ч. 3 ст. 27 ч. 5 ст. 191 КК України;**

- в організації набуття, володіння та використання коштів, одержаних внаслідок вчинення суспільно небезпечного протиправного діяння, що передувало легалізації (відмиванню) доходів, вчинені організованою групою та в особливо великому розмірі, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого **ч. 3 ст. 27 ч. 3 ст. 209 КК України;**

- в організації зловживання своїми повноваженнями особою, яка не є державним службовцем, посадовою особою місцевого самоврядування, але здійснює професійну діяльність, пов'язану з наданням публічних послуг, у тому числі послуг експерта, з метою отримання неправомірної вигоди, якщо вони спричинили тяжкі наслідки, вчинене організованою групою, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого **ч. 3 ст. 27, ч. 3 ст. 28, ч. 3 ст. 365-2 КК України** (в редакції Закону № 1666-VIII від 06.10.2016);

- в організації завідомо неправдивого висновку експерта в суді, вчинене з корисливих мотивів, організованою групою, тобто у вчиненні кримінального

правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 27, ч. 3 ст. 28, ч. 2 ст. 384 КК України (в редакції Закону № 245-VII від 16.05.2013).

Досудовим розслідуванням встановлено, що нафтопродуктопровід «Самара-Західний напрямок» побудований як стратегічний об'єкт у 1957-1987 роках, до 1987 року входив до системи Державного комітету СРСР по забезпеченню нафтопродуктами.

Згідно з наказом Президії Верховної Ради СРСР від 29.12.1987 «Про скасування союзно-республіканського Державного комітету СРСР по забезпеченню нафтопродуктами» Рада Міністрів СРСР Постановою № 193 від 12.02.1988 «Про передачу об'єднань, підприємств і організацій скасованого Державного комітету СРСР по забезпеченню нафтопродуктами у відання відповідного Державного комітету РРФСР» передала 01.01.1988 на баланс останнього в тому числі і нафтопроводи Самара-Західний напрямок та Грозний-Армавір-Трудова (лист Державного комітету РРФСР по забезпеченню нафтопродуктами № 8 від 17.02.1988 та лист Південно-Західного підприємства магістральних нафтопродуктопроводів № 01-1/690 від 20.05.1994).

Відповідно до наказу начальника Головного управління по транспорту і постачанню нафтою та нафтопродуктами при Раді Міністрів РРФСР № 48а від 03.04.1970 створено Прикарпатське районне управління магістральних продуктопроводів з місцезнаходженням у місті Луцьку на базі дільниць Південно-Західного управління магістральних продуктопроводів Головнафтопостачу РРФСР. Водночас, наказом № 94 від 05.08.1970 місцезнаходження вказаного управління перенесено до міста Рівне.

Декларацією про державний суверенітет України, що прийнята Верховною Радою Української РСР від 16.07.1990 № 55-XII, проголошено державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Верховною Радою Української РСР прийнято постанову «Про захист суверенних прав власності Української РСР» № 506 від 29.11.1990, якою введено мораторій на території Республіки на будь-які зміни форми власності і власника державного майна до введення в дію Закону Української РСР про роздержавлення майна.

Постановою Верховної Ради Української РСР «Про проголошення незалежності України» від 24.08.1991 № 1427-XII Україну проголошено незалежною демократичною державою. З моменту проголошення незалежності чинним на території є тільки Конституція, закони, постанови Уряду та інші акти законодавства Республіки.

Відповідно до ст. 1 Указу Президії Верховної Ради України «Про передачу підприємств, установ та організацій союзного підпорядкування, розташованих на території України, у власність держави» від 30.08.1991 № 1452-XII, підприємства, установи та організації союзного підпорядкування, розташовані на території України, з прийняттям цього Указу переходять у державну власність України. Водночас, статтею восьмою даного Указу Кабінету Міністрів України доручено провести переговори і укласти угоди з урядами інших республік щодо їх власності на майнові комплекси і фінансові ресурси, що знаходяться на території України, а також майнові комплекси і

фінансові ресурси України, що знаходяться на території інших республік. Про належність підприємств, установ, організацій та інших об'єктів союзного підпорядкування, розташованих на території України, до власності держави Україна також зазначено у ст. ст. 1, 3 Закону України «Про підприємства, установи та організації союзного підпорядкування, розташовані на території України» від 10.09.1991.

Також цими нормами Закону визнано недійсними майнові договори, якими змінено форму власності, укладені під час дії мораторію, встановленого постановою Верховної Ради Української РСР 29.11.1990.

Після розпаду СРСР всі об'єкти Південно-Західного управління магістральних нафтопродуктів в межах України повернуто Прикарпатському управлінню.

На базі Прикарпатського районного управління магістральних нафтопродуктів – структурної одиниці Південно-Західного підприємства магістральних нафтопродуктів концерну «Роснафтопродукт» створено Прикарпатське управління «Прикарпаттранснафтопродукт», що зареєстроване розпорядженням голови Рівненської міської адміністрації № 169 від 22.02.1993.

У подальшому правонаступником Прикарпатського управління «Прикарпаттранс-нафтопродукт» стало дочірнє підприємство «Прикарпатзахідтранс» Південно – Західного відкритого акціонерного товариства трубопровідного транспорту нафтопродуктів (далі – ДП «ПрикарпатЗахідтранс») (код ЄДР 13990932, зареєстровано розпорядженням міського голови міста Рівне № 2790-р від 23.11.2001), а пізніше – ТОВ «Прикарпатзахідтранс» (код ЄДР 13990932, юридична адреса: м. Рівне, вул. Котляревського, буд. 18).

Основним видом діяльності ДП «ПрикарпатЗахідтранс» визначено транспортування магістральними трубопроводами газу, рідин, води, рідкого цементного розчину та інших вантажів, діяльність насосних станцій, розподілення природного або штучного газу, пари та води, транспортування рідин автоцистернами. По трубопроводу транспортуються світлі нафтопродукти (дизпаливо) в Україну та за її межі.

Між Урядом України і Урядом російської федерації (надалі – Сторони) 26.07.1995 укладено Угоду про взаємодію під час експлуатації магістральних нафтопродуктопроводів Самара-Західний напрямок і Грозний-Армавір-Трудова, що проходять по території України (надалі – Угода), а також виробничо-технологічний зв'язок на них, що експлуатуються підприємствами акціонерної компанії трубопровідного транспорту нафтопродуктів «Транснафтопродукт». Зазначена Угода ратифікована Верховною Радою України (Закон України № 820-XIV від 02.07.1999).

При цьому з абзацу 2 преамбули, а також зі змісту ст. 1 Угоди вбачається, що нафтопродуктопроводи Самара-Західний напрямок і Грозний-Армавір-Трудова, що проходять по території України, Сторонами визначені як магістральні.

Статтею 2 цієї ж Угоди визначено, що «магістральний трубопровід» - нафтопродуктопровід з лінійними засувками і станціями катодного захисту, насосні перекачувальні станції з резервуарними ємностями і без них, пункти контролю і управління нафтопродуктопроводом, виробничо-технологічний

зв'язок на ньому, лінії електроживлення споживачів нафтопродуктопроводу, ремонтно-експлуатаційні пункти і інфраструктура, що забезпечує безпечну експлуатацію нафтопродуктопроводу.

За дорученням Уряду України № 14837/96 від 02.08.1995 Фонд державного майна України зобов'язувався визначити правовий статус зазначених нафтопродуктопроводів згідно з Угодою між Україною та російською федерацією про взаємне визнання прав і регулювання відносин власності від 15.01.1993. Фондом державного майна України з 1995 року проводилась робота з російською стороною по збору документів, необхідних для врегулювання прав власності. Фондом державного майна України передача зазначеного підприємства російській стороні не здійснювалась.

Відповідно до ст. 21 Закону СРСР «Про власність в СРСР» від 06.03.1991 магістральний трубопровідний транспорт, яким є нафтопродуктопровід, перебував у загальносоюзній власності. Таким чином, до моменту проголошення незалежності України (24.08.1991) зазначене майно перебувало у всесоюзній власності.

Відтак з 24.08.1991 магістральний трубопровідний транспорт, що перебуває на території України, зокрема і нафтопродуктопроводи Самара-Західний напрямок і Грозний-Армавір-Трудова стали власністю України на підставі правонаступництва.

Відповідно до ст. 7 Закону України «Про трубопровідний транспорт» магістральний трубопровідний транспорт є державною власністю України.

У той же час, після розпаду СРСР службові особи Прикарпатського районного управління магістральних нафтопродуктів – структурного підрозділу Південно-Західного підприємства магістральних нафтопродуктів концерну «Роснафтопродукт» (суб'єкт господарювання російської федерації, в подальшому реорганізований в АК «Транснафтопродукт») діючи умисно, всупереч вимогам вищезазначених нормативно-правових актів України, упродовж часу з моменту проголошення незалежності України (24.08.1991), протиправно безоплатно використовували будівлі, споруди, технологічні об'єкти, інші основні засоби технологічного комплексу – частина магістрального нафтопродуктопроводу трубопроводу Самара-Західний напрямок, що проходить територією України, для здійснення господарської діяльності та отримання прибутку.

У зв'язку з тим, що об'єкти нафтопродуктопроводів Самара – Західний напрямок та Грозний – Армавір – Трудова протягом тривалого часу всупереч вищезазначеним вимогам законів не передавалися державі Україна, заступником Генерального прокурора України в інтересах держави в особі Фонду державного майна України 2 вересня 2005 року до Господарського суду Рівненської області подано позов про визнання права власності за державою в особі Фонду державного майна України на частини нафтопродуктопроводів Самара – Західний напрямок та Грозний – Армавір – Трудова, що проходять по території України, загальною довжиною 1 433 км, та витребування зазначених нафтопродуктопроводів з володіння дочірнього підприємства «Прикарпатзахідтранс» південно – західного відкритого акціонерного товариства трубопровідного транспорту нафтопродуктів російської акціонерної компанії «Транснафтопродукт» та передати їх Фонду державного майна

України.

За результатами судового розгляду рішенням Господарського суду Рівненської області від 22.03.2011 у справі № 14/312 прийнято рішення про задоволення позову заступника Генерального прокурора України та визнано право власності на частини нафтопродуктопроводів Самара – Західний напрямок та Грозний – Армавір – Трудова, що проходять по території України, загальною довжиною 1 433 км, за державою в особі Фонду державного майна України та витребувано частини нафтопродуктопроводів Самара – Західний напрямок та Грозний – Армавір – Трудова, що проходять по території України, загальною довжиною 1 433 км, з володіння дочірнього підприємства «Прикарпатзахідтранс» південно – західного відкритого акціонерного товариства трубопровідного транспорту нафтопродуктів російської акціонерної компанії «Транснафтопродукт» та передано їх Фонду державного майна України.

Постановами Рівненського апеляційного господарського суду від 25.11.2014 та Вищого господарського суду України від 17.03.2015 рішення господарського суду Рівненської області від 22.03.2011 у справі № 14/312 залишено без змін і таким чином право власності держави Україна на нафтопродуктопровід «Самара – Західний напрямок» було справедливо та законно відновлено.

Однак, на початку 2015 року (точної дати та місця досудовим розслідування не встановлено) у Медведчука В.В. та інших невідомих на даний час службових осіб – організаторів протиправної діяльності виник злочинний умисел, направлений на протиправне заволодіння українською частиною нафтопродуктопроводу «Самара – Західний напрямок» з подальшою легалізацією коштів, одержаних внаслідок протиправного заволодіння цим нафтопродуктопроводом.

Так, маючи тісні зв'язки з російськими політичними та бізнес-елітами, у тому числі володільцями нафтопродуктопроводу, зважаючи на розв'язання росією збройної агресії проти України у 2014 році, що призвело до погіршення відносин між країнами та ускладнення здійснення господарської діяльності, Медведчук В.В. разом з іншими невідомими на даний час особами, розробили злочинний план, який полягав у привласненні української частини магістрального нафтопродуктопроводу «Самара – Західний напрямок», що вже належав державі Україна в особі Фонду державного майна України на підставі рішення суду.

Розроблений у невідомі досудовим розслідуванням час та місці, а також при невідомих обставинах, але не пізніше початку 2015 року, точна дата та час слідством не встановлені, Медведчуком В.В. та іншими невідомими особами, у тому числі особою, яку у своїх телефонних розмовах Медведчук В.В. називав «Главный», «Начальник», злочинний план складався з наступних етапів:

1) проведення переговорів та досягнення домовленостей з громадянами російської федерації Козаком Д.М., Токаревим М.П. та іншими на цей час невідомими досудовим розслідуванням особами з числа громадян російської федерації щодо придбання нафтопродуктопроводу організаторами злочинної схеми;

2) після досягнення домовленостей з власниками нафтопродуктопроводу отримати вплив та контроль за діяльністю ДП «ПрикарпатЗахідтранс», у тому числі шляхом призначення підконтрольних осіб на керівні посади і виконання службовими особами ДП «ПрикарпатЗахідтранс» вказівок Медведчука В.В. та його співучасників, направлених на заволодіння нафтопродуктопроводом, шляхом перегляду та скасування рішення Господарського суду Рівненської області від 22.03.2011 у справі № 14/312, з подальшим формальним продажом цього нафтопродуктопроводу іноземній компанії, задля приховання злочину і надання йому вигляду господарських відносин;

3) після отримання впливу та контролю за діяльністю ДП «ПрикарпатЗахідтранс» організувати підготовку та подачу представниками ДП «ПрикарпатЗахідтранс», які не були обізнані про злочинний умисел учасників протиправного механізму, до Господарського суду Рівненської області заяви про перегляд за нововиявленими обставинами рішення Господарського суду Рівненської області від 22.03.2011 у справі № 14/312;

4) вжити необхідних дій і заходів для позитивного перегляду Господарським судом Рівненської області за нововиявленими обставинами рішення цього ж суду від 22.03.2011 у справі № 14/312, яке набрало законної сили;

5) домовитись з представниками іноземної компанії, які не були обізнані зі злочинними намірами Медведчука В.В. та інших організаторів злочину, для подальшого оформлення переходу права власності на нафтопродуктопровід «Самара – Західний напрямок» до їх компанії, з одночасним влаштуванням на керівні посади ДП «ПрикарпатЗахідтранс» підконтрольних Медведчуку В.В. та іншим невстановленим учасникам протиправної діяльності осіб, і надання таким чином вигляду законного правочину вчиненому злочину задля унеможливлення повернення нафтопродуктопроводу до державної власності;

6) досягнути домовленостей з представниками іноземної компанії, які мали профінансувати інсценовану купівлю нафтопродуктопроводу шляхом надання кредиту описаній вище іноземній компанії під заставу власних акцій;

7) організувати та забезпечити підписання договору купівлі-продажу іменних бездокументарних акцій між іноземною компанією та Акціонерним товариством «Акционерная компания трубопроводного транспорта нефтепродуктов «Транснефтепродукт» щодо придбання АТ «Юго – Запад транснефтепродукт» (яке, у свою чергу, являється засновником та власником ДП «ПрикарпатЗахідтранс»);

8) організувати та забезпечити підписання кредитного договору між покупцем іменних бездокументарних акцій АТ «International Trading Partners AG» та кредитором іноземною компанією;

9) після призначення на керівні посади у ДП «ПрикарпатЗахідтранс» підконтрольних Медведчуку В.В. та іншим невстановленим учасникам протиправної діяльності осіб, делегувати їм організацію підготовки та подачі представниками ДП «ПрикарпатЗахідтранс» до Господарського суду Рівненської області клопотання про призначення судової експертизи з одночасним пошуком і досягненням домовленостей з представниками

експертної установи про надання відповідей на поставлені перед експертом питання в необхідній для реалізації злочинного умислу редакції;

10) здійснювати контроль та постійну комунікацію з представниками експертної установи під час складення висновку експерта;

11) забезпечити надання представниками експертної установи до Господарського суду Рівненської області неправдивого висновку експерта та на його підставі введення в оману суду;

12) забезпечити ухвалення Господарським судом Рівненської області рішення про відмову у задоволенні позову заступника Генерального прокурора про визнання за державою в особі Фонду державного майна України права власності на частину магістрального нафтопродуктопроводу «Самара – Західний напрямок»;

13) організувати легалізацію коштів, отриманих від функціонування нафтопродуктопроводу, пошук та залучення осіб, які б відповідали за обготівкування та передачу організаторам протиправної діяльності грошових коштів.

Медведчук В.В. та інша невідома службова особа з метою заволодіння чужим майном – частиною магістрального нафтопродуктопроводу «Самара – Західний напрямок» на початку 2015 року, точна дата та час слідством не встановлені, запропонували своїм знайомим Щукіну А.В., Сукало С.А., Кривоусту К.В. та Немировському К.М. спільно вчинити вказані злочини у складі організованої групи, на що останні погодилися.

Таким чином, Медведчук В.В. та інша невідома службова особа на початку 2015 року, точна дата та місце у ході досудового розслідування не встановлені, створили та очолили організовану групу, до складу якої увійшли Щукін А.В., Сукало С.А., Кривоуст К.В., Немировський К.М., а також інші невідомі особи.

Вказана організована група діяла на постійній основі у період з початку 2015 року по кінець 2018 року, точні дати у ході досудового розслідування не встановлені, згідно з розробленим та погодженим усіма учасниками планом, з розподілом їх функцій, спрямованих на досягнення єдиного злочинного результату.

Так, з метою реалізації вищевказаного злочинного плану та умислу, направлено на вибуття української частини магістрального нафтопродуктопроводу «Самара – Західний напрямок» з державної власності та повернення його у власність ДП «Прикарпатзахідтранс», на виконання розробленого злочинного плану Медведчук В.В. за невідомих слідством обставин та у невідомих час (але не пізніше 18.03.2015) відвідав рф, де провів зустрічі з Токаревим М.П. (голова правління та президент «Акціонерная компания трубопроводного транспорта нефтепродуктов «Транснефтепродукт») та низкою невідомих слідством осіб, а також досяг домовленостей щодо можливості придбання вищевказаного нафтопродуктопроводу підконтрольними особами Медведчука В.В. та інших невідомих організаторів злочинної діяльності, а саме Сукалом С.А. та Щукіним А.В.

Зважаючи на розв'язання рф збройної агресії проти України у 2014 році, що призвело до погіршення відносин між країнами та ускладнення ведення господарської діяльності, діючі на той момент власники нафтопродуктопроводу

- представники «Акционерная компания трубопроводного транспорта нефтепродуктов «Транснефтепродукт» погодилися на пропозицію Медведчука В.В. щодо продажу нафтопродуктопроводу.

Таким чином своїми умисними діями Медведчук В.В. реалізував перший та другий пункти розробленого злочинного плану.

У подальшому на виконання третього пункту розробленого злочинного плану, 30.03.2015 тодішній директор підприємства ДП «Прикарпатзахідтранс» Чабо Кемпл, який не був обізнаним зі злочинними намірами Медведчука В.В., але виконуючи вказівки невстановлених на даний час слідством осіб, підписав та подав до Господарського суду Рівненської області заяву про перегляд рішення Господарського суду Рівненської області від 22.03.2011 у справі № 14/312 за нововиявленими обставинами.

В обґрунтування підстав перегляду рішення господарського суду Рівненської області від 22.03.2011 у справі № 14/312 за нововиявленими обставинами директор ДП «ПрикарпатЗахідтранс» Чабо Кемпл надав в якості доказу акт АТ «Чорномортранснафта» про списання основних засобів від 05.04.2002 (далі – Акт), згідно з яким НПП «Грозний - Армавір - Трудова» виведено з експлуатації ще у 1992 році, а сам нафтопродуктопровід розкрадено. Про існування вказаного Акту ДП «ПрикарпатЗахідтранс» нібито дізналося лише 10.03.2015 від ВАТ «АК «Транснафтопродукт» (рф).

Заява про перегляд рішення господарського суду Рівненської області прийнята 31.03.2015 до провадження суддею господарського суду Рівненської області Гудзенко Я.О. у справі № 14/312, яку призначено до розгляду.

На виконання четвертого етапу злочинного плану Медведчук В.В. у невстановлений досудовим розслідуванням час (однак не пізніше 18.03.2015) та невстановленому місці заручився підтримкою та допомогою другого організатора злочинної діяльності, якого у своїх телефонних розмовах називав «Главный», «Начальник».

Спільними умисними діями Медведчук В.В. та невстановлена досудовим розслідуванням особа у невстановлений спосіб забезпечили прийняття необхідного для реалізації злочинного плану рішення Господарського суду Рівненської області.

Так, рішенням судді Господарського суду Рівненської області Гудзенко Я.О. від 21.04.2015 задоволено заяву ДП «ПрикарпатЗахідтранс» про перегляд за нововиявленими обставинами та скасовано рішення Господарського суду Рівненської області від 22.03.2011 у справі № 14/312, а справу призначено до судового розгляду.

Таким чином Медведчук В.В. та інші невстановлені на даний час учасники організованої групи реалізували четвертий етап злочинного плану – підготували та подали до Господарського суду Рівненської області заяву про перегляд за нововиявленими обставинами рішення Господарського суду Рівненської області від 22.03.2011 у справі № 14/312, а в подальшому створили штучні підстави для подальшого задоволення заяви та, відповідно, скасування цілком законного та обґрунтованого рішення Господарського суду Рівненської області від 22.03.2011 у цій справі. При цьому представники органів правосуддя не були обізнані зі злочинними мотивами організаторів протиправної діяльності.

Як наслідок, умисні дії Медведчука В.В. та інших невстановлених на даний час учасників організованої групи призвели до того, що нафтопродуктопровід продовжив протиправно перебувати у володінні АТ «Юго – Запад транснефтепродукт» акціонерної компанії «Акционерная компания трубопроводного транспорта нефтепродуктов «Транснефтепродукт» (російська федерація).

У подальшому, діючи на виконання раніше розробленого злочинного плану, а саме п'ятого його етапу, який полягав у пошуку та досягненні домовленостей з представниками іноземних компаній, які не були обізнані з злочинними намірами Медведчука В.В. та інших учасників організованої групи, з метою оформлення переходу права власності на нафтопродуктопровід «Самара – Західний напрямок» до їх компаній, Медведчук В.В. за посередництва свого бізнес-партнера та друга Козака Т.М. (громадянина рф) у невстановлені досудовим розслідуванням час та місці познайомився з громадянином Німеччини Анатолієм Шефером.

Проте, з метою недопущення розголошення злочинних намірів Медведчук В.В. приховав від Анатолія Шефера – власника та засновника швейцарської компанії «International Trading Partners AG» злочинні наміри та плани, і запропонував йому виступити в ролі покупця нафтопродуктопроводу та у подальшому номінального власника.

При цьому Медведчук В.В., посилаючись на свої зв'язки із політичними та бізнес елітами рф, запевнив Шефера А. в узгодженні всіх питань та вирішення з будь-якими посадовими особами в російській федерації поточних проблем у разі їх виникнення, на що останній погодився.

У подальшому Медведчук В.В., діючи спільно з іншими невстановленими особами, підтримуючи дружні відносини з Козаком Д.М., Токаревим М.П. та іншими посадовими особами рф, створили умови для продажу російською стороною української частини нафтопродуктопроводу.

На виконання наступного етапу злочинного плану Медведчук В.В. та інші учасники організованої групи залучили компанію, зареєстровану на території Британських Віргінських Островів «Tantlum Investments Limited».

З метою забезпечення оплати за придбання нафтопродуктопроводу, враховуючи той факт, що швейцарська компанія «International Trading Partners AG» після згоди А. Шефера фактично була підконтрольна та ввірена організаторам злочинної схеми, Медведчук В.В. та інші невстановлені на даний час організатори злочинної схеми домовились про укладення договору з кредитування під заставу 75% акцій компанії «International Trading Partners AG». Вказані кошти повинні були забезпечити сплату російській стороні за придбання нафтопродуктопроводу.

Після виконання вказаного етапу злочинного плану Медведчук В.В. організував та забезпечив укладення угоди купівлі – продажу іменних бездокументарних акцій № 311/2015 (договір укладений 19 серпня 2015 року в м. Москва, російська федерація) між «International Trading Partners AG» в особі А. Шефера та Акціонерним товариством «Акционерная компания трубопроводного транспорта нефтепродуктов «Транснефтепродукт», в особі Генерального директора Горбаня М.М., відповідно до якої «International Trading

Partners AG» придбало 100% акцій АТ «Юго – Запад транснефтепродукт», яке у свою чергу являється засновником та власником ДП «ПрикарпатЗахідтранс».

У свою чергу, розуміючи протиправний характер дій, для забезпечення проведення розрахунків з Акціонерним товариством «Акционерная компания трубопроводного транспорта нефтепродуктов «Транснефтепродукт» переказ грошових коштів від 16.02.2016 був оформлений організаторами злочинної діяльності у вигляді кредитної угоди під заставу 75% акцій компанії «International Trading Partners AG» від «Tantlum Investments Limited».

Зазначене свідчить про усвідомлення учасниками організованої групи протиправності своїх дій та маскування її реалізації з використанням суб'єктів господарської діяльності – нерезидентів, які зареєстровані та провадять свою діяльність у офшорній зоні. Крім того вказане свідчить про усвідомлення організаторами злочинної діяльності своїх протиправних дій, оскільки це надавало їм змогу фактично приховати безпосереднього власника нафтопродуктопроводу.

Такими чином, указаними умисними діями Медведчук В.В. з використанням третіх осіб, які не були обізнані зі злочинним умислом, забезпечив виконання розробленого ним та іншим організатором злочинного плану, а саме його п'ятого, шостого, сьомого та восьмого етапів, тобто: пошук та досягнення домовленостей з представниками іноземної компанії, які були не обізнані зі злочинними намірами Медведчука В.В. та інших організаторів злочину, з метою оформлення переходу права власності на нафтопродуктопровід «Самара – Західний напрямок» до їх компанії, з одночасним влаштуванням на керівні посади ДП «ПрикарпатЗахідтранс» підконтрольних Медведчуку В.В. та іншим невстановленим учасникам протиправної діяльності осіб, і надання таким чином вигляду законного правочину вчиненому злочину задля унеможливлення повернення нафтопродуктопроводу до державної власності; пошук та досягнення домовленостей з представниками іноземної компанії, які мали профінансувати інсценовану купівлю нафтопродуктопроводу шляхом надання кредиту описаній вище іноземній компанії під заставу власних акцій; організація та забезпечення підписання договору купівлі-продажу іменних бездокументарних акцій між іноземною компанією та Акціонерним товариством «Акционерная компания трубопроводного транспорта нефтепродуктов «Транснефтепродукт» щодо придбання АТ «Юго – Запад транснефтепродукт» (яке у свою чергу є засновником та власником ДП «ПрикарпатЗахідтранс»); організація та забезпечення підписання кредитного договору між покупцем іменних бездокументарних акцій АТ «Юго – Запад транснефтепродукт» та кредитором іноземною компанією.

Після оформлення вказаних документів Медведчук В.В. та інші невстановлені на даний час особи – організатори злочинної діяльності фактично набули право управління та контролю українською частиною нафтопродуктопроводу «Самара – Західний напрямок».

У 2016 році за ініціативою Медведчука В.В. призначено на керівні посади у ДП «ПрикарпатЗахідтранс», а саме: Щукіна А.В. – заступником директора з правових питань, Сукала С.А. – головою наглядової ради.

Таким чином вказані особи набули організаційно-розпорядчих функцій. Вказані дії, крім іншого, мали на меті закріплення повного контролю над діяльністю ДП «ПрикарпатЗахідтранс», у тому числі забезпечення прийняття необхідних організаційних та розпорядчих рішень та фактично нівелювання ролі на товаристві його фактичного власника Анатолія Шефера.

У подальшому за невстановлених досудовим розслідуванням обставин та у невстановлений час Медведчук В.В. надав Щукіну А.В. та Сукалу С.А. вказівки щодо подальшого виконання злочинного плану, розробленого та узгодженого з іншими учасниками організованої групи.

Так, на Щукіна А.В. Медведчуком В.В. покладались обов'язки з реалізації наступних етапів злочинного плану:

- підготовка та подача представниками ДП «ПрикарпатЗахідтранс» до Господарського суду Рівненської області клопотання про призначення судової експертизи;
- пошук та досягнення домовленостей з представниками експертної установи про надання відповідей на поставлені перед експертом питання в необхідній для реалізації злочинного умислу редакції;
- здійснення контролю та постійної комунікації з представниками експертної установи під час складення висновку експерта;
- забезпечення надання представниками експертної установи до Господарського суду Рівненської області неправдивого висновку експерта та на його підставі введення в оману суду.

На Сукала С.А. Медведчуком В.В. покладались обов'язки з реалізації наступних етапів злочинного плану, а саме: організація легалізації коштів, отриманих від функціонування нафтопродуктопроводу, пошук та залучення осіб, які б відповідали за обготівку та передачу організаторам протиправної діяльності грошових коштів.

У подальшому на виконання розробленого організаторами протиправної діяльності злочинного плану, у невстановленому місці та у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше лютого 2016 року, Щукін А.В., виконуючи свої функції у складі організованої групи, забезпечив підготовку та подачу начальником юридичного відділу ДП «ПрикарпатЗахідтранс» Кушнір Ольгою Славянівною, яка не була обізнана зі злочинними планами та намірами, до Господарського суду Рівненської області клопотання про призначення експертизи від 02.02.2016 (реєстраційний номер ПЗТ-108/141) у справі № 14/312, а в якості експертної установи визначити саме ДП «Український державний науково – дослідний і проектний інститут азотної промисловості і продуктів органічного синтезу» (код ЄДР 04687867, юридична адреса: Дніпропетровська область, м. Дніпродзержинськ (нині – м. Кам'янське), вул. Горобця, буд. 2 (далі – ДП «УкрДІАП»).

У подальшому під час судового розгляду ухвалою Господарського суду Рівненської області від 18.02.2016 задоволено вказане клопотання ДП «ПрикарпатЗахідтранс» та призначено інженерно-технічну судово-будівельну експертизу, проведення якої доручено ДП «УкрДІАП», що засноване на державній власності та належить до сфери управління Міністерства економічного розвитку і торгівлі України (Раніше – Міністерства

промислової політики України). На вирішення експертизи, з-поміж інших, поставлені також питання: «Чи є нафтопродуктопровід новоствореним чи є частиною побудованого за часів існування СРСР?» (питання № 8) та «Чи є нафтопродуктопровід магістральним?» (питання № 11).

Вказана ухвала суду разом із матеріалами судової справи № 14/312 направлена для виконання на адресу ДП «УкрДІАП» листом від 25.02.2016 № 14/312/256/16.

Проведення експертизи доручено співробітниці ДП «УкрДІАП» Конопліній О.В., яка була ознайомлена з правами та обов'язками експерта та, усвідомлюючи відповідальність за складення та надання до суду висновку експерта, не відмовилася від проведення призначеної господарським судом експертизи.

При цьому Щукін А.В., будучи залученим до реалізації злочинного плану Медведчуком В.В., діючи у складі організованої групи, на виконання одного з етапів злочинного плану, а саме складення експертом завідомо неправдивого висновку, задля надання законного вигляду привласненню української частини магістрального нафтопродуктопроводу «Самара – Західний напрямок» усвідомлював протиправність власних дій та організованої групи в цілому.

Так, на виконання розробленого Медведчуком В.В. та іншими невстановленими на даний час організаторами протиправної діяльності злочинного плану та реалізації одного з його етапів в результаті підбурювань Щукіна А.В., Конопліною О.В. як головою експертної комісії, в період січня – березня 2017 року за результатами вивчення отриманих копій документів ДП «Прикарпатзахідтранс» та отриманих систематизованих даних дослідження від інших експертів складено проект висновку інженерно-технічної судово-будівельної експертизи із висновками, необхідними учасникам злочинної діяльності.

У подальшому, в період часу з березня по квітень 2017 року, (точну дату та час досудовим розслідуванням не встановлено), Щукін А.В. виконуючи свої функції у складі організованої групи, діючи на виконання розробленого Медведчуком В.В. та іншими невстановленими на даний час організаторами злочинного плану, перебуваючи у невстановленому органом досудового розслідування місці, шляхом умовляння підбурив Конопліну О.В. до складання висновку інженерно-технічної судової експертизи від 20.03.2017 у справі №14/312, у якому висновки на питання № 8 та № 11 сформульовані у відповідності до розробленого злочинного плану, з метою подальшого скерування до Господарського суду Рівненської області.

У результаті підбурювань Щукіна А.В., Конопліна О.В., будучи повідомленою про кримінальну відповідальність, передбачену ст. 384 КК України, за дачу завідомо неправдивого висновку експерта, що підтверджується її особистим підписом, достовірно знаючи, що складений нею висновок інженерно-технічної судової експертизи від 20.03.2017 у справі № 14/312 містить неправдиві відомості, особисто підписала його як голова експертної комісії, а отже як особа, що надає послуги експерта.

Продовжуючи виконання розробленого Медведчуком В.В. та іншими, невстановленими особами злочинного плану, Щукін А.В., розуміючи, що у результаті його підбурення Конопліною О.В. вже складено завідомо

неправдивий висновок експерта, шляхом подальших умовлянь спонукав Конопліну О.В. надати цей висновок до Господарського суду Рівненської області.

Як наслідок, листом ДП «УкрДІАП» від 28.04.2017 № 2804-1 вказаний висновок скеровано до Господарського суду Рівненської області.

При цьому Київським науково-дослідним інститутом судових експертиз за результатами проведення комісійної судової будівельно-технічної експертизи у кримінальному провадженні складено висновок експертів від 04.02.2021 № 6567/20-42/6568/6569/20-43, за змістом якого, зокрема нафтопродуктопровід «Самара-Західний напрямок» у частині, що проходить територією України, враховуючи: його розташування на території України, технічні характеристики і призначення; положення статті 1 Закону України «Про нафту і газ», відповідно до якої транзит нафти, газу та продуктів їх переробки трубопроводами через територію України між прикордонними пунктами приймання-здавання з території інших держав для споживачів за межами України відбувається виключно магістральними трубопроводами, відповідно до класифікації трубопровідного транспорту в системі трубопровідного транспорту України, наведеної у статті 2 Закону України «Про трубопровідний транспорт» та пункті 1.3 Інструкції про умови і правила провадження підприємницької діяльності (ліцензійні умови) з ремонту та експлуатації об'єктів трубопровідного транспорту нафтогазового комплексу України та контроль за їх дотриманням, відноситься до магістрального трубопровідного транспорту.

Таким чином, Медведчук В.В. своїми умисними діями, які полягали у залученні до реалізації розробленого з невстановленими на даний час особами злочинного плану, внаслідок залучення Щукіна А.В. до злочинної діяльності, забезпечив виконання наступних етапів: підготовка та подача представниками ДП «Прикарпатзахідтранс» до Господарського суду Рівненської області клопотання про призначення судової експертизи; пошук та досягнення домовленостей з представниками експертної установи про надання відповідей на поставлені перед експертом питання в необхідній для реалізації злочинного умислу редакції; здійснення контролю та постійної комунікації з представниками експертної установи під час складення висновку експерта; забезпечення надання представниками експертної установи до Господарського суду Рівненської області неправдивого висновку експерта та на його підставі введення в оману суду.

У подальшому за результатами розгляду справи № 14/312 рішенням судді Господарського суду Рівненської області Політики Н.А. від 30.08.2017, залишеним без змін постановами Рівненського апеляційного господарського суду від 18.12.2017 та Верховного Суду України у складі колегії суддів Касаційного господарського суду від 30.05.2018, відмовлено у задоволенні позову заступника Генерального прокурора України про визнання права власності на частини нафтопродуктопроводів Самара – Західний напрямок та Грозний – Армавір – Трудова, що проходять по території України, загальною довжиною 1 433 км, за державою в особі Фонду державного майна України, витребування їх з володіння дочірнього підприємства «Прикарпатзахідтранс» південно – західного відкритого акціонерного товариства трубопровідного

транспорту нафтопродуктів російської акціонерної компанії «Транснафтопродукт» та передачі їх Фонду державного майна України.

Як підставу відмови в задоволенні позову судом зазначено, що частина нафтопродуктопроводу Самара-Західний напрямок, яка проходить територією України, була побудована (в основному) під час існування СРСР, але за рахунок грамотної експлуатації, своєчасних усунень дефектів на базі регулярних технічних обстежень, заміни обладнання і трубопроводів, що вичерпали свій ресурс, технічного переоснащення і реконструкції існуючих об'єктів, а також будівництва нових, нафтопродуктопровід, що експлуатується та утримується відповідачем, фактично є новим об'єктом, переробленим за його кошти, що встановлено висновком інженерно-технічної судової експертизи від 20.03.2017 у справі № 14/312.

Зазначений висновок за змістом є ідентичним формулюванню відповіді на питання № 8 висновку інженерно-технічної судової експертизи від 20.03.2017 у справі № 14/312, складеного Конопліною О.В. під злочинним тиском Щукіна А.В.

Окрім того, після помилкового скасування судом 21.04.2015 законного та обґрунтованого рішення Господарського суду Рівненської області від 22.03.2011 у справі № 14/312, вже правонаступник ДП «Прикарпатзахідтранс» південно – західного відкритого акціонерного товариства трубопровідного транспорту нафтопродуктів російської акціонерної компанії «Транснафтопродукт» - ТОВ «Прикарпатзахідтранс», упродовж 2017 – 2018 років здійснило реєстрацію за собою права власності на технологічні об'єкти нафтопродуктопроводу Самара-Західний напрямок.

Саме в силу факту реєстрації права власності на деякі технологічні об'єкти суди у своїх рішеннях зазначили: *«... оскільки право власності на технологічні об'єкти в рамках ЛДВС у встановленому законом порядку зареєстроване за відповідачем, то і лінійна частина нафтопродуктопроводу Самара-Західний напрямок, що проходить по території України, як належність до вказаних технологічних об'єктів, також належить на праві власності вказаному товариству».*

Згідно з листом Фонду державного майна України від 11.06.2024 № 10-25-15766, який є потерпілим внаслідок незаконного вибуття з державної власності української частини магістрального нафтопродуктопроводу «Самара – Західний напрямок» сума завданих державі збитків станом на 01.12.2017 становить 1 407 317 804,57 грн.

Таким чином, Медведчук В.В. підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 27, ч. 5 ст. 191 КК України, тобто в організації заволодіння чужим майном шляхом зловживання службовою особою своїм службовим становищем, вчинене в особливо великих розмірах організованою групою.

Крім того, встановлено, що на початку 2015 року (точної дати та місця досудовим розслідування не встановлено) у Медведчука В.В. та інших невстановлених на даний час службових осіб – організаторів протиправної діяльності виник злочинний умисел, направлений на протиправне заволодіння українською частиною нафтопродуктопроводу «Самара – Західний напрямок» з

подальшою легалізацією коштів, одержаних внаслідок протиправного заволодіння цим нафтопродуктопроводом.

Так, маючи тісні зв'язки з російськими політичними та бізнес-елітами, у тому числі володільцями нафтопродуктопроводу, зважаючи на розв'язання росією збройної агресії проти України у 2014 році, що призвело до погіршення відносин між країнами та ускладнення здійснення господарської діяльності, Медведчук В.В. разом з іншими невідомими на даний час особами, розробили злочинний план, який полягав у привласненні української частини магістрального нафтопродуктопроводу «Самара – Західний напрямок», що вже належав державі Україна в особі Фонду державного майна України на підставі рішення суду.

Розроблений у невідомі досудовим розслідуванням час та місці, а також при невідомих обставинах, але не пізніше початку 2015 року, точна дата та час слідством не встановлені, Медведчуком В.В. та іншими невідомими особами, у тому числі особою, яку у своїх телефонних розмовах Медведчук В.В. називав «Главный», «Начальник», злочинний план складався з наступних етапів:

1) проведення переговорів та досягнення домовленостей з громадянами російської федерації Козаком Д.М., Токаревим М.П. та іншими на цей час невідомими досудовим розслідуванням особами з числа громадян російської федерації щодо придбання нафтопродуктопроводу організаторами злочинної схеми;

2) після досягнення домовленостей з власниками нафтопродуктопроводу отримати вплив та контроль за діяльністю ДП «ПрикарпатЗахідтранс», у тому числі шляхом призначення підконтрольних осіб на керівні посади і виконання службовими особами ДП «ПрикарпатЗахідтранс» вказівок Медведчука В.В. та його співучасників, направлених на заволодіння нафтопродуктопроводом, шляхом перегляду та скасування рішення Господарського суду Рівненської області від 22.03.2011 у справі № 14/312, з подальшим формальним продажом цього нафтопродуктопроводу іноземній компанії, задля приховання злочину і надання йому вигляду господарських відносин;

3) після отримання впливу та контролю за діяльністю ДП «ПрикарпатЗахідтранс» організувати підготовку та подачу представниками ДП «ПрикарпатЗахідтранс», які не були обізнані про злочинний умисел учасників протиправного механізму, до Господарського суду Рівненської області заяви про перегляд за нововиявленими обставинами рішення Господарського суду Рівненської області від 22.03.2011 у справі № 14/312;

4) вжити необхідних дій і заходів для позитивного перегляду Господарським судом Рівненської області за нововиявленими обставинами рішення цього ж суду від 22.03.2011 у справі № 14/312, яке набрало законної сили;

5) домовитись з представниками іноземної компанії, які не були обізнані зі злочинними намірами Медведчука В.В. та інших організаторів злочину, для подальшого оформлення переходу права власності на нафтопродуктопровід «Самара – Західний напрямок» до їх компанії, з одночасним влаштуванням на керівні посади ДП «ПрикарпатЗахідтранс»

підконтрольних Медведчуку В.В. та іншим невстановленим учасникам протиправної діяльності осіб, і надання таким чином вигляду законного правочину вчиненому злочину задля унеможливлення повернення нафтопродуктопроводу до державної власності;

6) досягнути домовленостей з представниками іноземної компанії, які мали профінансувати інсценовану купівлю нафтопродуктопроводу шляхом надання кредиту описаній вище іноземній компанії під заставу власних акцій;

7) організувати та забезпечити підписання договору купівлі-продажу іменних бездокументарних акцій між іноземною компанією та Акціонерним товариством «Акционерная компания трубопроводного транспорта нефтепродуктов «Транснефтепродукт» щодо придбання АТ «Юго – Запад транснефтепродукт» (яке, у свою чергу, являється засновником та власником ДП «ПрикарпатЗахідтранс»);

8) організувати та забезпечити підписання кредитного договору між покупцем іменних бездокументарних акцій АТ «International Trading Partners AG» та кредитором іноземною компанією;

9) після призначення на керівні посади у ДП «ПрикарпатЗахідтранс» підконтрольних Медведчуку В.В. та іншим невстановленим учасникам протиправної діяльності осіб, делегувати їм організацію підготовки та подачі представниками ДП «ПрикарпатЗахідтранс» до Господарського суду Рівненської області клопотання про призначення судової експертизи з одночасним пошуком і досягненням домовленостей з представниками експертної установи про надання відповідей на поставлені перед експертом питання в необхідній для реалізації злочинного умислу редакції;

10) здійснювати контроль та постійну комунікацію з представниками експертної установи під час складення висновку експерта;

11) забезпечити надання представниками експертної установи до Господарського суду Рівненської області неправдивого висновку експерта та на його підставі введення в оману суду;

12) забезпечити ухвалення Господарським судом Рівненської області рішення про відмову у задоволенні позову заступника Генерального прокурора про визнання за державою в особі Фонду державного майна України права власності на частину магістрального нафтопродуктопроводу «Самара – Західний напрямок»;

13) організувати легалізацію коштів, отриманих від функціонування нафтопродуктопроводу, пошук та залучення осіб, які б відповідали за обготівкування та передачу організаторам протиправної діяльності грошових коштів.

Медведчук В.В. та інша невстановлена службова особа з метою заволодіння чужим майном – частиною магістрального нафтопродуктопроводу «Самара – Західний напрямок» на початку 2015 року, точна дата та час слідством не встановлені, запропонували своїм знайомим Щукіну А.В., Сукалу С.А., Кривоусту К.В. та Немировському К.М. спільно вчиняти вказані злочини у складі організованої групи, на що останні погодилися.

Таким чином, Медведчук В.В. та інша невстановлена службова особа на початку 2015 року, точна дата та місце у ході досудового розслідування не встановлені, створили та очолили організовану групу, до складу якої увійшли

Щукін А.В., Сукало С.А., Кривопуст К.В., Немировський К.М., а також інші невідомі особи.

Вказана організована група діяла на постійній основі у період з початку 2015 року по кінець 2018 року, точні дати у ході досудового розслідування не встановлені, згідно з розробленим та погодженим усіма учасниками планом, з розподілом їх функцій, спрямованих на досягнення єдиного злочинного результату.

Так, з метою реалізації вищевказаного злочинного плану та умислу, направлено на вибуття української частини магістрального нафтопродуктопроводу «Самара – Західний напрямок» з державної власності та повернення його у власність ДП «Прикарпатзахідтранс», на виконання розробленого злочинного плану Медведчук В.В. за невідомих слідством обставин та у невідомий час (але не пізніше 18.03.2015) відвідав рф, де провів зустрічі з Токаревим М.П. (голова правління та президент «Акціонерная компания трубопроводного транспорта нефтепродуктов «Транснефтепродукт») та низкою невідомих слідством осіб, а також досяг домовленостей щодо можливості придбання вищевказаного нафтопродуктопроводу підконтрольними особами Медведчука В.В. та інших невідомих організаторів злочинної діяльності, а саме Сукалом С.А. та Щукіним А.В.

Зважаючи на розв'язання рф збройної агресії проти України у 2014 році, що призвело до погіршення відносин між країнами та ускладнення ведення господарської діяльності, діючи на той момент власники нафтопродуктопроводу - представники «Акціонерная компания трубопроводного транспорта нефтепродуктов «Транснефтепродукт» погодилися на пропозицію Медведчука В.В. щодо продажу нафтопродуктопроводу.

Таким чином своїми умисними діями Медведчук В.В. реалізував перший та другий пункти розробленого злочинного плану.

У подальшому на виконання третього пункту розробленого злочинного плану, 30.03.2015 тодішній директор підприємства ДП «Прикарпатзахідтранс» Чабо Кемпл, який не був обізнаним зі злочинними намірами Медведчука В.В., але виконуючи вказівки невідомих на даний час слідством осіб, підписав та подав до Господарського суду Рівненської області заяву про перегляд рішення Господарського суду Рівненської області від 22.03.2011 у справі № 14/312 за нововиявленими обставинами.

В обґрунтування підстав перегляду рішення господарського суду Рівненської області від 22.03.2011 у справі № 14/312 за нововиявленими обставинами директор ДП «Прикарпатзахідтранс» Чабо Кемпл надав в якості доказу акт АТ «Чорномортранснафта» про списання основних засобів від 05.04.2002 (далі – Акт), згідно з яким НПП «Грозний - Армавір - Трудова» виведено з експлуатації ще у 1992 році, а сам нафтопродуктопровід розкрадено. Про існування вказаного Акту ДП «Прикарпатзахідтранс» нібито дізналося лише 10.03.2015 від ВАТ «АК «Транснафтопродукт» (рф).

Заява про перегляд рішення господарського суду Рівненської області прийнята 31.03.2015 до провадження суддею господарського суду Рівненської області Гудзенко Я.О. у справі № 14/312, яку призначено до розгляду.

На виконання четвертого етапу злочинного плану Медведчук В.В. у невідомий досудовим розслідуванням час (однак не пізніше 18.03.2015) та

невстановленому місці заручився підтримкою та допомогою другого організатора злочинної діяльності, якого у своїх телефонних розмовах називав «Главный», «Начальник».

Спільними умисними діями Медведчук В.В. та невідома досудовим розслідуванням особа у невідомих спосіб забезпечили прийняття необхідного для реалізації злочинного плану рішення Господарського суду Рівненської області.

Так, рішенням судді Господарського суду Рівненської області Гудзенко Я.О. від 21.04.2015 задоволено заяву ДП «ПрикарпатЗахідтранс» про перегляд за нововиявленими обставинами та скасовано рішення Господарського суду Рівненської області від 22.03.2011 у справі № 14/312, а справу призначено до судового розгляду.

Таким чином Медведчук В.В. та інші невідомих на даний час учасники організованої групи реалізували четвертий етап злочинного плану – підготували та подали до Господарського суду Рівненської області заяву про перегляд за нововиявленими обставинами рішення Господарського суду Рівненської області від 22.03.2011 у справі № 14/312, а в подальшому створили штучні підстави для подальшого задоволення заяви та, відповідно, скасування цілком законного та обґрунтованого рішення Господарського суду Рівненської області від 22.03.2011 у цій справі. При цьому представники органів правосуддя не були обізнані зі злочинними мотивами організаторів протиправної діяльності.

Як наслідок, умисні дії Медведчука В.В. та інших невідомих на даний час учасників організованої групи призвели до того, що нафтопродуктопровід продовжив протиправно перебувати у володінні АТ «Юго – Запад транснефтепродукт» акціонерної компанії «Акционерная компания трубопроводного транспорта нефтепродуктов «Транснефтепродукт» (російська федерація).

У подальшому, діючи на виконання раніше розробленого злочинного плану, а саме п'ятого його етапу, який полягав у пошуку та досягненні домовленостей з представниками іноземних компаній, які не були обізнані з злочинними намірами Медведчука В.В. та інших учасників організованої групи, з метою оформлення переходу права власності на нафтопродуктопровід «Самара – Західний напрямок» до їх компаній, Медведчук В.В. за посередництва свого бізнес-партнера та друга Козака Т.М. (громадянина рф) у невідомих досудовим розслідуванням час та місці познайомився з громадянином Німеччини Анатолієм Шефером.

Проте, з метою недопущення розголошення злочинних намірів Медведчук В.В. приховав від Анатолія Шефера – власника та засновника швейцарської компанії «International Trading Partners AG» злочинні наміри та плани, і запропонував йому виступити в ролі покупця нафтопродуктопроводу та у подальшому номінального власника.

При цьому Медведчук В.В., посилаючись на свої зв'язки із політичними та бізнес елітами рф, запевнив Шефера А. в узгодженні всіх питань та вирішення з будь-якими посадовими особами в російській федерації поточних проблем у разі їх виникнення, на що останній погодився.

У подальшому Медведчук В.В., діючи спільно з іншими нестановленими особами, підтримуючи дружні відносини з Козаком Д.М., Токаревим М.П. та іншими посадовими особами рф, створили умови для продажу російською стороною української частини нафтопродуктопроводу.

На виконання наступного етапу злочинного плану Медведчук В.В. та інші учасники організованої групи залучили компанію, зареєстровану на території Британських Віргінських Островів «Tantlum Investments Limited».

З метою забезпечення оплати за придбання нафтопродуктопроводу, враховуючи той факт, що швейцарська компанія «International Trading Partners AG» після згоди А. Шефера фактично була підконтрольна та ввірена організаторам злочинної схеми, Медведчук В.В. та інші нестановлені на даний час організатори злочинної схеми домовились про укладення договору з кредитування під заставу 75% акцій компанії «International Trading Partners AG». Вказані кошти повинні були забезпечити сплату російській стороні за придбання нафтопродуктопроводу.

Після виконання вказаного етапу злочинного плану Медведчук В.В. організував та забезпечив укладення угоди купівлі – продажу іменних бездокументарних акцій № 311/2015 (договір укладений 19 серпня 2015 року в м. Москва, російська федерація) між «International Trading Partners AG» в особі А. Шефера та Акціонерним товариством «Акционерная компания трубопроводного транспорта нефтепродуктов «Транснефтепродукт», в особі Генерального директора Горбаня М.М., відповідно до якої «International Trading Partners AG» придбало 100% акцій АТ «Юго – Запад транснефтепродукт», яке у свою чергу являється засновником та власником ДП «ПрикарпатЗахідтранс».

У свою чергу, розуміючи протиправний характер дій, для забезпечення проведення розрахунків з Акціонерним товариством «Акционерная компания трубопроводного транспорта нефтепродуктов «Транснефтепродукт» переказ грошових коштів від 16.02.2016 був оформлений організаторами злочинної діяльності у вигляді кредитної угоди під заставу 75% акцій компанії «International Trading Partners AG» від «Tantlum Investments Limited».

Зазначене свідчить про усвідомлення учасниками організованої групи протиправності своїх дій та маскування її реалізації з використанням суб'єктів господарської діяльності – нерезидентів, які зареєстровані та провадять свою діяльність у офшорній зоні. Крім того вказане свідчить про усвідомлення організаторами злочинної діяльності своїх протиправних дій, оскільки це надавало їм змогу фактично приховати безпосереднього власника нафтопродуктопроводу.

Такими чином, указаними умисними діями Медведчук В.В. з використанням третіх осіб, які не були обізнані зі злочинним умислом, забезпечив виконання розробленого ним та іншим організатором злочинного плану, а саме його п'ятого, шостого, сьомого та восьмого етапів, тобто: пошук та досягнення домовленостей з представниками іноземної компанії, які були не обізнані зі злочинними намірами Медведчука В.В. та інших організаторів злочину, з метою оформлення переходу права власності на нафтопродуктопровід «Самара – Західний напрямок» до їх компанії, з одночасним влаштуванням на керівні посади ДП «ПрикарпатЗахідтранс» підконтрольних Медведчуку В.В. та іншим нестановленим учасникам

протиправної діяльності осіб, і надання таким чином вигляду законного правочину вчиненому злочину задля унеможливлення повернення нафтопродуктопроводу до державної власності; пошук та досягнення домовленостей з представниками іноземної компанії, які мали профінансувати інсценовану купівлю нафтопродуктопроводу шляхом надання кредиту описаній вище іноземній компанії під заставу власних акцій; організація та забезпечення підписання договору купівлі-продажу іменних бездокументарних акцій між іноземною компанією та Акціонерним товариством «Акционерная компания трубопроводного транспорта нефтепродуктов «Транснефтепродукт» щодо придбання АТ «Юго – Запад транснефтепродукт» (яке у свою чергу є засновником та власником ДП «ПрикарпатЗахідтранс»); організація та забезпечення підписання кредитного договору між покупцем іменних бездокументарних акцій АТ «Юго – Запад транснефтепродукт» та кредитором іноземною компанією.

Після оформлення вказаних документів Медведчук В.В. та інші невідомі на даний час особи – організатори злочинної діяльності фактично набули право управління та контролю українською частиною нафтопродуктопроводу «Самара – Західний напрямок».

У 2016 році за ініціативою Медведчука В.В. призначено на керівні посади у ДП «ПрикарпатЗахідтранс», а саме: Щукіна А.В. – заступником директора з правових питань, Сукала С.А. – головою наглядової ради.

Таким чином вказані особи набули організаційно-розпорядчих функцій. Вказані дії, крім іншого, мали на меті закріплення повного контролю над діяльністю ДП «ПрикарпатЗахідтранс», у тому числі забезпечення прийняття необхідних організаційних та розпорядчих рішень та фактично нівелювання ролі на товаристві його фактичного власника Анатолія Шефера.

У подальшому за невідомих досудовим розслідуванням обставин та у невідомий час Медведчук В.В. надав Щукіну А.В. та Сукалу С.А. вказівки щодо подальшого виконання злочинного плану, розробленого та узгодженого з іншими учасниками організованої групи.

Так, на Щукіна А.В. Медведчуком В.В. покладалась обов'язки з реалізації наступних етапів злочинного плану:

- підготовка та подача представниками ДП «ПрикарпатЗахідтранс» до Господарського суду Рівненської області клопотання про призначення судової експертизи;
- пошук та досягнення домовленостей з представниками експертної установи про надання відповідей на поставлені перед експертом питання в необхідній для реалізації злочинного умислу редакції;
- здійснення контролю та постійної комунікації з представниками експертної установи під час складення висновку експерта;
- забезпечення надання представниками експертної установи до Господарського суду Рівненської області неправдивого висновку експерта та на його підставі введення в оману суду.

На Сукала С.А. Медведчуком В.В. покладалась обов'язки з реалізації наступних етапів злочинного плану, а саме: організація легалізації коштів, отриманих від функціонування нафтопродуктопроводу, пошук та залучення

осіб, які б відповідали за обготівку та передачу організаторам протиправної діяльності грошових коштів.

У подальшому на виконання розробленого організаторами протиправної діяльності злочинного плану, у невстановленому місці та у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше лютого 2016 року, Щукін А.В., виконуючи свої функції у складі організованої групи, забезпечив підготовку та подачу начальником юридичного відділу ДП «ПрикарпатЗахідтранс» Кушнір Ольгою Славянівною, яка не була обізнана зі злочинними планами та намірами, до Господарського суду Рівненської області клопотання про призначення експертизи від 02.02.2016 (реєстраційний номер ПЗТ-108/141) у справі № 14/312, а в якості експертної установи визначити саме ДП «Український державний науково – дослідний і проектний інститут азотної промисловості і продуктів органічного синтезу» (код ЄДР 04687867, юридична адреса: Дніпропетровська область, м. Дніпродзержинськ (нині – м. Кам'янське), вул. Горобця, буд. 2 (далі – ДП «УкрДІАП»).

У подальшому під час судового розгляду ухвалою Господарського суду Рівненської області від 18.02.2016 задоволено вказане клопотання ДП «ПрикарпатЗахідтранс» та призначено інженерно-технічну судово-будівельну експертизу, проведення якої доручено ДП «УкрДІАП», що засноване на державній власності та належить до сфери управління Міністерства економічного розвитку і торгівлі України (Раніше – Міністерства промислової політики України). На вирішення експертизи, з-поміж інших, поставлені також питання: «Чи є нафтопродуктопровід новоствореним чи є частиною побудованого за часів існування СРСР?» (питання № 8) та «Чи є нафтопродуктопровід магістральним?» (питання № 11).

Вказана ухвала суду разом із матеріалами судової справи № 14/312 направлена для виконання на адресу ДП «УкрДІАП» листом від 25.02.2016 № 14/312/256/16.

Проведення експертизи доручено співробітниці ДП «УкрДІАП» Конопліній О.В., яка була ознайомлена з правами та обов'язками експерта та, усвідомлюючи відповідальність за складення та надання до суду висновку експерта, не відмовилася від проведення призначеної господарським судом експертизи.

При цьому Щукін А.В., будучи залученим до реалізації злочинного плану Медведчуком В.В., діючи у складі організованої групи, на виконання одного з етапів злочинного плану, а саме складення експертом завідомо неправдивого висновку, задля надання законного вигляду привласненню української частини магістрального нафтопродуктопроводу «Самара – Західний напрямок» усвідомлював протиправність власних дій та організованої групи в цілому.

Так, на виконання розробленого Медведчуком В.В. та іншими невстановленими на даний час організаторами протиправної діяльності злочинного плану та реалізації одного з його етапів в результаті підбурювань Щукіна А.В., Конопліною О.В. як головою експертної комісії, в період січня – березня 2017 року за результатами вивчення отриманих копій документів ДП «Прикарпатзахідтранс» та отриманих систематизованих даних дослідження від інших експертів складено проект висновку інженерно-технічної судово-будівельної експертизи із висновками, необхідними учасникам злочинної

діяльності.

У подальшому, в період часу з березня по квітень 2017 року, (точну дату та час досудовим розслідуванням не встановлено), Щукін А.В. виконуючи свої функції у складі організованої групи, діючи на виконання розробленого Медведчуком В.В. та іншими невідомими на даний час організаторами злочинного плану, перебуваючи у невідомому органом досудового розслідування місці, шляхом умовляння підбуриє Конопліну О.В. до складання висновку інженерно-технічної судової експертизи від 20.03.2017 у справі №14/312, у якому висновки на питання № 8 та № 11 сформульовані у відповідності до розробленого злочинного плану, з метою подальшого скерування до Господарського суду Рівненської області.

У результаті підбурювань Щукіна А.В., Конопліна О.В., будучи повідомленою про кримінальну відповідальність, передбачену ст. 384 КК України, за дачу завідомо неправдивого висновку експерта, що підтверджується її особистим підписом, достовірно знаючи, що складений нею висновок інженерно-технічної судової експертизи від 20.03.2017 у справі № 14/312 містить неправдиві відомості, особисто підписала його як голова експертної комісії, а отже як особа, що надає послуги експерта.

Продовжуючи виконання розробленого Медведчуком В.В. та іншими, невідомими особами злочинного плану, Щукін А.В., розуміючи, що у результаті його підбурення Конопліною О.В. вже складено завідомо неправдивий висновок експерта, шляхом подальших умовлянь спонукає Конопліну О.В. надати цей висновок до Господарського суду Рівненської області.

Як наслідок, листом ДП «УкрДІАП» від 28.04.2017 № 2804-1 вказаний висновок скеровано до Господарського суду Рівненської області.

При цьому Київським науково-дослідним інститутом судових експертиз за результатами проведення комісійної судової будівельно-технічної експертизи у кримінальному провадженні складено висновок експертів від 04.02.2021 № 6567/20-42/6568/6569/20-43, за змістом якого, зокрема нафтопродуктопровід «Самара-Західний напрям» у частині, що проходить територією України, враховуючи: його розташування на території України, технічні характеристики і призначення; положення статті 1 Закону України «Про нафту і газ», відповідно до якої транзит нафти, газу та продуктів їх переробки трубопроводами через територію України між прикордонними пунктами приймання-здавання з території інших держав для споживачів за межами України відбувається виключно магістральними трубопроводами, відповідно до класифікації трубопровідного транспорту в системі трубопровідного транспорту України, наведеної у статті 2 Закону України «Про трубопровідний транспорт» та пункті 1.3 Інструкції про умови і правила провадження підприємницької діяльності (ліцензійні умови) з ремонту та експлуатації об'єктів трубопровідного транспорту нафтогазового комплексу України та контроль за їх дотриманням, відноситься до магістрального трубопровідного транспорту.

Таким чином, Медведчук В.В. своїми умисними діями, які полягали у залученні до реалізації розробленого з невідомими на даний час особами злочинного плану, внаслідок залучення Щукіна А.В. до злочинної діяльності,

забезпечив виконання наступних етапів: підготовка та подача представниками ДП «Прикарпатзахідтранс» до Господарського суду Рівненської області клопотання про призначення судової експертизи; пошук та досягнення домовленостей з представниками експертної установи про надання відповідей на поставлені перед експертом питання в необхідній для реалізації злочинного умислу редакції; здійснення контролю та постійної комунікації з представниками експертної установи під час складення висновку експерта; забезпечення надання представниками експертної установи до Господарського суду Рівненської області неправдивого висновку експерта та на його підставі введення в оману суду.

У подальшому за результатами розгляду справи № 14/312 рішенням судді Господарського суду Рівненської області Політики Н.А. від 30.08.2017, залишеним без змін постановами Рівненського апеляційного господарського суду від 18.12.2017 та Верховного Суду України у складі колегії суддів Касаційного господарського суду від 30.05.2018, відмовлено у задоволенні позову заступника Генерального прокурора України про визнання права власності на частини нафтопродуктопроводів Самара – Західний напрямок та Грозний – Армавір – Трудова, що проходять по території України, загальною довжиною 1 433 км, за державою в особі Фонду державного майна України, витребування їх з володіння дочірнього підприємства «Прикарпатзахідтранс» південно – західного відкритого акціонерного товариства трубопровідного транспорту нафтопродуктів російської акціонерної компанії «Транснафтопродукт» та передачі їх Фонду державного майна України.

Як підставу відмови в задоволенні позову судом зазначено, що частина нафтопродуктопроводу Самара-Західний напрямок, яка проходить територією України, була побудована (в основному) під час існування СРСР, але за рахунок грамотної експлуатації, своєчасних усунень дефектів на базі регулярних технічних обстежень, заміни обладнання і трубопроводів, що вичерпали свій ресурс, технічного переоснащення і реконструкції існуючих об'єктів, а також будівництва нових, нафтопродуктопровід, що експлуатується та утримується відповідачем, фактично є новим об'єктом, переробленим за його кошти, що встановлено висновком інженерно-технічної судової експертизи від 20.03.2017 у справі № 14/312.

Зазначений висновок за змістом є ідентичним формулюванню відповіді на питання № 8 висновку інженерно-технічної судової експертизи від 20.03.2017 у справі № 14/312, складеного Конопліною О.В. під злочинним тиском Шукіна А.В.

Окрім того, після помилкового скасування судом 21.04.2015 законного та обґрунтованого рішення Господарського суду Рівненської області від 22.03.2011 у справі № 14/312, вже правонаступник ДП «Прикарпатзахідтранс» південно – західного відкритого акціонерного товариства трубопровідного транспорту нафтопродуктів російської акціонерної компанії «Транснафтопродукт» - ТОВ «Прикарпатзахідтранс», упродовж 2017 – 2018 років здійснило реєстрацію за собою права власності на технологічні об'єкти нафтопродуктопроводу Самара-Західний напрямок.

Саме в силу факту реєстрації права власності на деякі технологічні об'єкти суди у своїх рішеннях зазначили: «... оскільки право власності на

технологічні об'єкти в рамках ЛДВС у встановленому законом порядку зареєстроване за відповідачем, то і лінійна частина нафтопродуктопроводу Самара-Західний напрям, що проходить по території України, як приналежність до вказаних технологічних об'єктів, також належить на праві власності вказаному товариству».

Згідно з листом Фонду державного майна України від 11.06.2024 № 10-25-15766, який є потерпілим внаслідок незаконного вибуття з державної власності української частини магістрального нафтопродуктопроводу «Самара – Західний напрям» сума завданих державі збитків станом на 01.12.2017 становить 1 407 317 804,57 грн.

Таким чином, Медведчук В.В. підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 27, ч. 3 ст. 28, ч. 3 ст. 365-2 КК України (в редакції Закону № 1666-VIII від 06.10.2016), тобто в організації зловживання своїми повноваженнями особою, яка не є державним службовцем, посадовою особою місцевого самоврядування, але здійснює професійну діяльність, пов'язану з наданням публічних послуг, у тому числі послуг експерта, з метою отримання неправомірної вигоди, якщо вони спричинили тяжкі наслідки, вчинене організованою групою.

Крім того, встановлено, що на початку 2015 року (точної дати та місця досудовим розслідування не встановлено) у Медведчука В.В. та інших невідновлених на даний час службових осіб – організаторів протиправної діяльності виник злочинний умисел, направлений на протиправне заволодіння українською частиною нафтопродуктопроводу «Самара – Західний напрям» з подальшою легалізацією коштів, одержаних внаслідок протиправного заволодіння цим нафтопродуктопроводом.

Так, маючи тісні зв'язки з російськими політичними та бізнес-елітами, у тому числі володільцями нафтопродуктопроводу, зважаючи на розв'язання росією збройної агресії проти України у 2014 році, що призвело до погіршення відносин між країнами та ускладнення здійснення господарської діяльності, Медведчук В.В. разом з іншими невідновленими на даний час особами, розробили злочинний план, який полягав у привласненні української частини магістрального нафтопродуктопроводу «Самара – Західний напрям», що вже належав державі Україна в особі Фонду державного майна України на підставі рішення суду.

Розроблений у невідновлені досудовим розслідуванням час та місці, а також при невідновлених обставинах, але не пізніше початку 2015 року, точна дата та час слідством не встановлені, Медведчуком В.В. та іншими невідновленими особами, у тому числі особою, яку у своїх телефонних розмовах Медведчук В.В. називав «Главный», «Начальник», злочинний план складався з наступних етапів:

1) проведення переговорів та досягнення домовленостей з громадянами російської федерації Козаком Д.М., Токаревим М.П. та іншими на цей час невідновленими досудовим розслідуванням особами з числа громадян російської федерації щодо придбання нафтопродуктопроводу організаторами злочинної схеми;

2) після досягнення домовленостей з власниками нафтопродуктопроводу отримати вплив та контроль за діяльністю

ДП «ПрикарпатЗахідтранс», у тому числі шляхом призначення підконтрольних осіб на керівні посади і виконання службовими особами ДП «ПрикарпатЗахідтранс» вказівок Медведчука В.В. та його співучасників, направлених на заволодіння нафтопродуктопроводом, шляхом перегляду та скасування рішення Господарського суду Рівненської області від 22.03.2011 у справі № 14/312, з подальшим формальним продажом цього нафтопродуктопроводу іноземній компанії, задля приховання злочину і надання йому вигляду господарських відносин;

3) після отримання впливу та контролю за діяльністю ДП «ПрикарпатЗахідтранс» організувати підготовку та подачу представниками ДП «ПрикарпатЗахідтранс», які не були обізнані про злочинний умисел учасників протиправного механізму, до Господарського суду Рівненської області заяви про перегляд за нововиявленими обставинами рішення Господарського суду Рівненської області від 22.03.2011 у справі № 14/312;

4) вжити необхідних дій і заходів для позитивного перегляду Господарським судом Рівненської області за нововиявленими обставинами рішення цього ж суду від 22.03.2011 у справі № 14/312, яке набрало законної сили;

5) домовитись з представниками іноземної компанії, які не були обізнані зі злочинними намірами Медведчука В.В. та інших організаторів злочину, для подальшого оформлення переходу права власності на нафтопродуктопровід «Самара – Західний напрям» до їх компанії, з одночасним влаштуванням на керівні посади ДП «ПрикарпатЗахідтранс» підконтрольних Медведчуку В.В. та іншим невстановленим учасникам протиправної діяльності осіб, і надання таким чином вигляду законного правочину вчиненому злочину задля унеможливлення повернення нафтопродуктопроводу до державної власності;

6) досягнути домовленостей з представниками іноземної компанії, які мали профінансувати інсценовану купівлю нафтопродуктопроводу шляхом надання кредиту описаній вище іноземній компанії під заставу власних акцій;

7) організувати та забезпечити підписання договору купівлі-продажу іменних бездокументарних акцій між іноземною компанією та Акціонерним товариством «Акционерная компания трубопроводного транспорта нефтепродуктов «Транснефтепродукт» щодо придбання АТ «Юго – Запад транснефтепродукт» (яке, у свою чергу, являється засновником та власником ДП «ПрикарпатЗахідтранс»);

8) організувати та забезпечити підписання кредитного договору між покупцем іменних бездокументарних акцій АТ «International Trading Partners AG» та кредитором іноземною компанією;

9) після призначення на керівні посади у ДП «ПрикарпатЗахідтранс» підконтрольних Медведчуку В.В. та іншим невстановленим учасникам протиправної діяльності осіб, делегувати їм організацію підготовки та подачі представниками ДП «ПрикарпатЗахідтранс» до Господарського суду Рівненської області клопотання про призначення судової експертизи з одночасним пошуком і досягненням домовленостей з представниками експертної установи про надання відповідей на поставлені перед експертом питання в необхідній для реалізації злочинного умислу редакції;

10) здійснювати контроль та постійну комунікацію з представниками експертної установи під час складення висновку експерта;

11) забезпечити надання представниками експертної установи до Господарського суду Рівненської області неправдивого висновку експерта та на його підставі введення в оману суду;

12) забезпечити ухвалення Господарським судом Рівненської області рішення про відмову у задоволенні позову заступника Генерального прокурора про визнання за державою в особі Фонду державного майна України права власності на частину магістрального нафтопродуктопроводу «Самара – Західний напрямок»;

13) організувати легалізацію коштів, отриманих від функціонування нафтопродуктопроводу, пошук та залучення осіб, які б відповідали за обготівкування та передачу організаторам протиправної діяльності грошових коштів.

Медведчук В.В. та інша невідома службова особа з метою заволодіння чужим майном – частиною магістрального нафтопродуктопроводу «Самара – Західний напрямок» на початку 2015 року, точна дата та час слідством не встановлені, запропонували своїм знайомим Щукіну А.В., Сукало С.А., Кривоусту К.В. та Немировському К.М. спільно вчиняти вказані злочини у складі організованої групи, на що останні погодилися.

Таким чином, Медведчук В.В. та інша невідома службова особа на початку 2015 року, точна дата та місце у ході досудового розслідування не встановлені, створили та очолили організовану групу, до складу якої увійшли Щукін А.В., Сукало С.А., Кривоуст К.В., Немировський К.М., а також інші невідомі особи.

Вказана організована група діяла на постійній основі у період з початку 2015 року по кінець 2018 року, точні дати у ході досудового розслідування не встановлені, згідно з розробленим та погодженим усіма учасниками планом, з розподілом їх функцій, спрямованих на досягнення єдиного злочинного результату.

Так, з метою реалізації вищевказаного злочинного плану та умислу, направлено на вибуття української частини магістрального нафтопродуктопроводу «Самара – Західний напрямок» з державної власності та повернення його у власність ДП «Прикарпатзахідтранс», на виконання розробленого злочинного плану Медведчук В.В. за невідомих слідством обставин та у невідомий час (але не пізніше 18.03.2015) відвідав рф, де провів зустрічі з Токарєвим М.П. (голова правління та президент «Акціонерная компания трубопроводного транспорта нефтепродуктов «Транснефтепродукт») та низкою невідомих слідством осіб, а також досяг домовленостей щодо можливості придбання вищевказаного нафтопродуктопроводу підконтрольними особами Медведчука В.В. та інших невідомих організаторів злочинної діяльності, а саме Сукалом С.А. та Щукіним А.В.

Зважаючи на розв'язання рф збройної агресії проти України у 2014 році, що призвело до погіршення відносин між країнами та ускладнення ведення господарської діяльності, діючі на той момент власники нафтопродуктопроводу – представники «Акціонерная компания трубопроводного транспорта

нафтопродуктов «Транснефтепродукт» погодилися на пропозицію Медведчука В.В. щодо продажу нафтопродуктопроводу.

Таким чином своїми умисними діями Медведчук В.В. реалізував перший та другий пункти розробленого злочинного плану.

У подальшому на виконання третього пункту розробленого злочинного плану, 30.03.2015 тодішній директор підприємства ДП «Прикарпатзахідтранс» Чабо Кемпл, який не був обізнаним зі злочинними намірами Медведчука В.В., але виконуючи вказівки нестановлених на даний час слідством осіб, підписав та подав до Господарського суду Рівненської області заяву про перегляд рішення Господарського суду Рівненської області від 22.03.2011 у справі № 14/312 за нововиявленими обставинами.

В обґрунтування підстав перегляду рішення господарського суду Рівненської області від 22.03.2011 у справі № 14/312 за нововиявленими обставинами директор ДП «ПрикарпатЗахідтранс» Чабо Кемпл надав в якості доказу акт АТ «Чорномортранснафта» про списання основних засобів від 05.04.2002 (далі – Акт), згідно з яким НПП «Грозний - Армавір - Трудова» виведено з експлуатації ще у 1992 році, а сам нафтопродуктопровід розкрадено. Про існування вказаного Акту ДП «ПрикарпатЗахідтранс» нібито дізналося лише 10.03.2015 від ВАТ «АК «Транснафтопродукт» (рф).

Заява про перегляд рішення господарського суду Рівненської області прийнята 31.03.2015 до провадження суддею господарського суду Рівненської області Гудзенко Я.О. у справі № 14/312, яку призначено до розгляду.

На виконання четвертого етапу злочинного плану Медведчук В.В. у нестановлений досудовим розслідуванням час (однак не пізніше 18.03.2015) та нестановленому місці заручився підтримкою та допомогою другого організатора злочинної діяльності, якого у своїх телефонних розмовах називав «Главный», «Начальник».

Спільними умисними діями Медведчук В.В. та нестановлена досудовим розслідуванням особа у нестановлений спосіб забезпечили прийняття необхідного для реалізації злочинного плану рішення Господарського суду Рівненської області.

Так, рішенням судді Господарського суду Рівненської області Гудзенко Я.О. від 21.04.2015 задоволено заяву ДП «ПрикарпатЗахідтранс» про перегляд за нововиявленими обставинами та скасовано рішення Господарського суду Рівненської області від 22.03.2011 у справі № 14/312, а справу призначено до судового розгляду.

Таким чином Медведчук В.В. та інші нестановлені на даний час учасники організованої групи реалізували четвертий етап злочинного плану – підготували та подали до Господарського суду Рівненської області заяву про перегляд за нововиявленими обставинами рішення Господарського суду Рівненської області від 22.03.2011 у справі № 14/312, а в подальшому створили штучні підстави для подальшого задоволення заяви та, відповідно, скасування цілком законного та обґрунтованого рішення Господарського суду Рівненської області від 22.03.2011 у цій справі. При цьому представники органів правосуддя не були обізнані зі злочинними мотивами організаторів протиправної діяльності.

Як наслідок, умисні дії Медведчука В.В. та інших нестановлених на даний час учасників організованої групи призвели до того, що нафтопродуктопровід продовжив протиправно перебувати у володінні АТ «Юго – Запад транснефтепродукт» акціонерної компанії «Акционерная компания трубопроводного транспорта нефтепродуктов «Транснефтепродукт» (російська федерація).

У подальшому, діючи на виконання раніше розробленого злочинного плану, а саме п'ятого його етапу, який полягав у пошуку та досягненні домовленостей з представниками іноземних компаній, які не були обізнані з злочинними намірами Медведчука В.В. та інших учасників організованої групи, з метою оформлення переходу права власності на нафтопродуктопровід «Самара – Західний напрямок» до їх компаній, Медведчук В.В. за посередництва свого бізнес-партнера та друга Козака Т.М. (громадянина рф) у нестановлені досудовим розслідуванням час та місці познайомився з громадянином Німеччини Анатолієм Шефером.

Проте, з метою недопущення розголошення злочинних намірів Медведчук В.В. приховав від Анатолія Шефера – власника та засновника швейцарської компанії «International Trading Partners AG» злочинні наміри та плани, і запропонував йому виступити в ролі покупця нафтопродуктопроводу та у подальшому номінального власника.

При цьому Медведчук В.В., посиляючись на свої зв'язки із політичними та бізнес елітами рф, запевнив Шефера А. в узгодженні всіх питань та вирішення з будь-якими посадовими особами в російській федерації поточних проблем у разі їх виникнення, на що останній погодився.

У подальшому Медведчук В.В., діючи спільно з іншими нестановленими особами, підтримуючи дружні відносини з Козаком Д.М., Токаревим М.П. та іншими посадовими особами рф, створили умови для продажу російською стороною української частини нафтопродуктопроводу.

На виконання наступного етапу злочинного плану Медведчук В.В. та інші учасники організованої групи залучили компанію, зареєстровану на території Британських Віргінських Островів «Tantlum Investments Limited».

З метою забезпечення оплати за придбання нафтопродуктопроводу, враховуючи той факт, що швейцарська компанія «International Trading Partners AG» після згоди А. Шефера фактично була підконтрольна та ввірена організаторам злочинної схеми, Медведчук В.В. та інші нестановлені на даний час організатори злочинної схеми домовились про укладення договору з кредитування під заставу 75% акцій компанії «International Trading Partners AG». Вказані кошти повинні були забезпечити сплату російській стороні за придбання нафтопродуктопроводу.

Після виконання вказаного етапу злочинного плану Медведчук В.В. організував та забезпечив укладення угоди купівлі – продажу іменних бездокументарних акцій № 311/2015 (договір укладений 19 серпня 2015 року в м. Москва, російська федерація) між «International Trading Partners AG» в особі А. Шефера та Акціонерним товариством «Акционерная компания трубопроводного транспорта нефтепродуктов «Транснефтепродукт», в особі Генерального директора Горбаня М.М., відповідно до якої «International Trading

Partners AG» придбало 100% акцій АТ «Юго – Запад транснефтепродукт», яке у свою чергу являється засновником та власником ДП «ПрикарпатЗахідтранс».

У свою чергу, розуміючи протиправний характер дій, для забезпечення проведення розрахунків з Акціонерним товариством «Акционерная компания трубопроводного транспорта нефтепродуктов «Транснефтепродукт» переказ грошових коштів від 16.02.2016 був оформлений організаторами злочинної діяльності у вигляді кредитної угоди під заставу 75% акцій компанії «International Trading Partners AG» від «Tantlum Investments Limited».

Зазначене свідчить про усвідомлення учасниками організованої групи протиправності своїх дій та маскування її реалізації з використанням суб'єктів господарської діяльності – нерезидентів, які зареєстровані та провадять свою діяльність у офшорній зоні. Крім того вказане свідчить про усвідомлення організаторами злочинної діяльності своїх протиправних дій, оскільки це надавало їм змогу фактично приховати безпосереднього власника нафтопродуктопроводу.

Такими чином, указаними умисними діями Медведчук В.В. з використанням третіх осіб, які не були обізнані зі злочинним умислом, забезпечив виконання розробленого ним та іншим організатором злочинного плану, а саме його п'ятого, шостого, сьомого та восьмого етапів, тобто: пошук та досягнення домовленостей з представниками іноземної компанії, які були не обізнані зі злочинними намірами Медведчука В.В. та інших організаторів злочину, з метою оформлення переходу права власності на нафтопродуктопровід «Самара – Західний напрямок» до їх компанії, з одночасним влаштуванням на керівні посади ДП «ПрикарпатЗахідтранс» підконтрольних Медведчуку В.В. та іншим невстановленим учасникам протиправної діяльності осіб, і надання таким чином вигляду законного правочину вчиненому злочину задля унеможливлення повернення нафтопродуктопроводу до державної власності; пошук та досягнення домовленостей з представниками іноземної компанії, які мали профінансувати інсценовану купівлю нафтопродуктопроводу шляхом надання кредиту описаній вище іноземній компанії під заставу власних акцій; організація та забезпечення підписання договору купівлі-продажу іменних бездокументарних акцій між іноземною компанією та Акціонерним товариством «Акционерная компания трубопроводного транспорта нефтепродуктов «Транснефтепродукт» щодо придбання АТ «Юго – Запад транснефтепродукт» (яке у свою чергу є засновником та власником ДП «ПрикарпатЗахідтранс»); організація та забезпечення підписання кредитного договору між покупцем іменних бездокументарних акцій АТ «Юго – Запад транснефтепродукт» та кредитором іноземною компанією.

Після оформлення вказаних документів Медведчук В.В. та інші невстановлені на даний час особи – організатори злочинної діяльності фактично набули право управління та контролю українською частиною нафтопродуктопроводу «Самара – Західний напрямок».

У 2016 році за ініціативою Медведчука В.В. призначено на керівні посади у ДП «ПрикарпатЗахідтранс», а саме: Щукіна А.В. – заступником директора з правових питань, Сукала С.А. – головою наглядової ради.

Таким чином вказані особи набули організаційно-розпорядчих функцій. Вказані дії, крім іншого, мали на меті закріплення повного контролю над діяльністю ДП «ПрикарпатЗахідтранс», у тому числі забезпечення прийняття необхідних організаційних та розпорядчих рішень та фактично нівелювання ролі на товаристві його фактичного власника Анатолія Шефера.

У подальшому за невстановлених досудовим розслідуванням обставин та у невстановлений час Медведчук В.В. надав Щукіну А.В. та Сукалу С.А. вказівки щодо подальшого виконання злочинного плану, розробленого та узгодженого з іншими учасниками організованої групи.

Так, на Щукіна А.В. Медведчуком В.В. покладались обов'язки з реалізації наступних етапів злочинного плану:

- підготовка та подача представниками ДП «ПрикарпатЗахідтранс» до Господарського суду Рівненської області клопотання про призначення судової експертизи;

- пошук та досягнення домовленостей з представниками експертної установи про надання відповідей на поставлені перед експертом питання в необхідній для реалізації злочинного умислу редакції;

- здійснення контролю та постійної комунікації з представниками експертної установи під час складення висновку експерта;

- забезпечення надання представниками експертної установи до Господарського суду Рівненської області неправдивого висновку експерта та на його підставі введення в оману суду.

На Сукала С.А. Медведчуком В.В. покладались обов'язки з реалізації наступних етапів злочинного плану, а саме: організація легалізації коштів, отриманих від функціонування нафтопродуктопроводу, пошук та залучення осіб, які б відповідали за обгортку та передачу організаторам протиправної діяльності грошових коштів.

У подальшому на виконання розробленого організаторами протиправної діяльності злочинного плану, у невстановленому місці та у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше лютого 2016 року, Щукін А.В., виконуючи свої функції у складі організованої групи, забезпечив підготовку та подачу начальником юридичного відділу ДП «ПрикарпатЗахідтранс» Кушнір Ольгою Славянівною, яка не була обізнана зі злочинними планами та намірами, до Господарського суду Рівненської області клопотання про призначення експертизи від 02.02.2016 (реєстраційний номер ПЗТ-108/141) у справі № 14/312, а в якості експертної установи визначити саме ДП «Український державний науково – дослідний і проектний інститут азотної промисловості і продуктів органічного синтезу» (код ЄДР 04687867, юридична адреса: Дніпропетровська область, м. Дніпродзержинськ (нині – м. Кам'янське), вул. Горобця, буд. 2 (далі – ДП «УкрДІАП»).

У подальшому під час судового розгляду ухвалою Господарського суду Рівненської області від 18.02.2016 задоволено вказане клопотання ДП «ПрикарпатЗахідтранс» та призначено інженерно-технічну судово-будівельну експертизу, проведення якої доручено ДП «УкрДІАП», що засноване на державній власності та належить до сфери управління Міністерства економічного розвитку і торгівлі України (Раніше – Міністерства

промислової політики України). На вирішення експертизи, з-поміж інших, поставлені також питання: «Чи є нафтопродуктопровід новоствореним чи є частиною побудованого за часів існування СРСР?» (питання № 8) та «Чи є нафтопродуктопровід магістральним?» (питання № 11).

Вказана ухвала суду разом із матеріалами судової справи № 14/312 направлена для виконання на адресу ДП «УкрДІАП» листом від 25.02.2016 № 14/312/256/16.

Проведення експертизи доручено співробітниці ДП «УкрДІАП» Конопліній О.В., яка була ознайомлена з правами та обов'язками експерта та, усвідомлюючи відповідальність за складення та надання до суду висновку експерта, не відмовилася від проведення призначеної господарським судом експертизи.

При цьому Щукін А.В., будучи залученим до реалізації злочинного плану Медведчуком В.В., діючи у складі організованої групи, на виконання одного з етапів злочинного плану, а саме складення експертом завідомо неправдивого висновку, задля надання законного вигляду привласненню української частини магістрального нафтопродуктопроводу «Самара – Західний напрямок» усвідомлював протиправність власних дій та організованої групи в цілому.

Так, на виконання розробленого Медведчуком В.В. та іншими нестановленими на даний час організаторами протиправної діяльності злочинного плану та реалізації одного з його етапів в результаті підбурювань Щукіна А.В., Конопліною О.В. як головою експертної комісії, в період січня – березня 2017 року за результатами вивчення отриманих копій документів ДП «Прикарпатзахідтранс» та отриманих систематизованих даних дослідження від інших експертів складено проект висновку інженерно-технічної судово-будівельної експертизи із висновками, необхідними учасникам злочинної діяльності.

У подальшому, в період часу з березня по квітень 2017 року, (точну дату та час досудовим розслідуванням не встановлено), Щукін А.В. виконуючи свої функції у складі організованої групи, діючи на виконання розробленого Медведчуком В.В. та іншими нестановленими на даний час організаторами злочинного плану, перебуваючи у нестановленому органом досудового розслідування місці, шляхом умовляння підбурив Конопліну О.В. до складання висновку інженерно-технічної судової експертизи від 20.03.2017 у справі № 14/312, у якому висновки на питання № 8 та № 11 сформульовані у відповідності до розробленого злочинного плану, з метою подальшого скерування до Господарського суду Рівненської області.

У результаті підбурювань Щукіна А.В., Конопліна О.В., будучи повідомленою про кримінальну відповідальність, передбачену ст. 384 КК України, за дачу завідомо неправдивого висновку експерта, що підтверджується її особистим підписом, достовірно знаючи, що складений нею висновок інженерно-технічної судової експертизи від 20.03.2017 у справі № 14/312 містить неправдиві відомості, особисто підписала його як голова експертної комісії, а отже як особа, що надає послуги експерта.

Продовжуючи виконання розробленого Медведчуком В.В. та іншими, нестановленими особами злочинного плану, Щукін А.В., розуміючи, що у результаті його підбурення Конопліною О.В. вже складено завідомо

неправдивий висновок експерта, шляхом подальших умовлянь спонукав Конопліну О.В. надати цей висновок до Господарського суду Рівненської області.

Як наслідок, листом ДП «УкрДІАП» від 28.04.2017 № 2804-1 вказаний висновок скеровано до Господарського суду Рівненської області.

При цьому Київським науково-дослідним інститутом судових експертиз за результатами проведення комісійної судової будівельно-технічної експертизи у кримінальному провадженні складено висновок експертів від 04.02.2021 № 6567/20-42/6568/6569/20-43, за змістом якого, зокрема нафтопродуктопровід «Самара-Західний напрямок» у частині, що проходить територією України, враховуючи: його розташування на території України, технічні характеристики і призначення; положення статті 1 Закону України «Про нафту і газ», відповідно до якої транзит нафти, газу та продуктів їх переробки трубопроводами через територію України між прикордонними пунктами приймання-здавання з території інших держав для споживачів за межами України відбувається виключно магістральними трубопроводами, відповідно до класифікації трубопровідного транспорту в системі трубопровідного транспорту України, наведеної у статті 2 Закону України «Про трубопровідний транспорт» та пункті 1.3 Інструкції про умови і правила провадження підприємницької діяльності (ліцензійні умови) з ремонту та експлуатації об'єктів трубопровідного транспорту нафтогазового комплексу України та контроль за їх дотриманням, відноситься до магістрального трубопровідного транспорту.

Таким чином, Медведчук В.В. своїми умисними діями, які полягали у залученні до реалізації розробленого з невстановленими на даний час особами злочинного плану, внаслідок залучення Щукіна А.В. до злочинної діяльності, забезпечив виконання наступних етапів: підготовка та подача представниками ДП «Прикарпатзахідтранс» до Господарського суду Рівненської області клопотання про призначення судової експертизи; пошук та досягнення домовленостей з представниками експертної установи про надання відповідей на поставлені перед експертом питання в необхідній для реалізації злочинного умислу редакції; здійснення контролю та постійної комунікації з представниками експертної установи під час складення висновку експерта; забезпечення надання представниками експертної установи до Господарського суду Рівненської області неправдивого висновку експерта та на його підставі введення в оману суду.

У подальшому за результатами розгляду справи № 14/312 рішенням судді Господарського суду Рівненської області Політики П.А. від 30.08.2017, залишеним без змін постановами Рівненського апеляційного господарського суду від 18.12.2017 та Верховного Суду України у складі колегії суддів Касаційного господарського суду від 30.05.2018, відмовлено у задоволенні позову заступника Генерального прокурора України про визнання права власності на частини нафтопродуктопроводів Самара – Західний напрямок та Грозний – Армавір – Трудова, що проходять по території України, загальною довжиною 1 433 км, за державою в особі Фонду державного майна України, витребування їх з володіння дочірнього підприємства «Прикарпатзахідтранс» південно – західного відкритого акціонерного товариства трубопровідного

транспорту нафтопродуктів російської акціонерної компанії «Транснафтопродукт» та передачі їх Фонду державного майна України.

Як підставу відмови в задоволенні позову судом зазначено, що частина нафтопродуктопроводу Самара-Західний напрям, яка проходить територією України, була побудована (в основному) під час існування СРСР, але за рахунок грамотної експлуатації, своєчасних усунень дефектів на базі регулярних технічних обстежень, заміни обладнання і трубопроводів, що вичерпали свій ресурс, технічного переоснащення і реконструкції існуючих об'єктів, а також будівництва нових, нафтопродуктопроводів, що експлуатуються та утримуються відповідачем, фактично є новим об'єктом, переробленим за його кошти, що встановлено висновком інженерно-технічної судової експертизи від 20.03.2017 у справі № 14/312.

Зазначений висновок за змістом є ідентичним формулюванню відповіді на питання № 8 висновку інженерно-технічної судової експертизи від 20.03.2017 у справі № 14/312, складеного Конопліною О.В. під злочинним тиском Щукіна А.В.

Окрім того, після помилкового скасування судом 21.04.2015 законного та обгрунтованого рішення Господарського суду Рівненської області від 22.03.2011 у справі № 14/312, вже правонаступник ДП «Прикарпатзахідтранс» південно – західного відкритого акціонерного товариства трубопроводного транспорту нафтопродуктів російської акціонерної компанії «Транснафтопродукт» - ТОВ «Прикарпатзахідтранс», упродовж 2017 – 2018 років здійснило реєстрацію за собою права власності на технологічні об'єкти нафтопродуктопроводу Самара-Західний напрям.

Саме в силу факту реєстрації права власності на деякі технологічні об'єкти суди у своїх рішеннях зазначили: *«... оскільки право власності на технологічні об'єкти в рамках ЛДВС у встановленому законом порядку зареєстроване за відповідачем, то і лінійна частина нафтопродуктопроводу Самара-Західний напрям, що проходить по території України, як належність до вказаних технологічних об'єктів, також належить на праві власності вказаному товариству».*

Згідно з листом Фонду державного майна України від 11.06.2024 № 10-25-15766, який є потерпілим внаслідок незаконного вибуття з державної власності української частини магістрального нафтопродуктопроводу «Самара – Західний напрям» сума завданих державі збитків станом на 01.12.2017 становить 1 407 317 804,57 грн.

Таким чином, Медведчук В.В. підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.3 ст. 27, ч. 3 ст. 28, ч. 2 ст. 384 КК України (в редакції Закону № 245-VII від 16.05.2013), тобто в організації завідомо неправдивого висновку експерта в суді, вчинене з корисливих мотивів, організованою групою.

Крім цього, встановлено, що діючи на виконання розробленого злочинного плану із легалізації коштів, одержаних внаслідок вчинення суспільно небезпечного протиправного діяння, Медведчук В.В., Сукало С.А., Кривоуст К.В., Немировський К.М., невістановлена службова особа, а також інші невістановлені учасники організованої групи здійснили у складі організованої групи наступні умисні дії.

Так, Сукало С.А., виконуючи свої функції у складі організованої групи, за нестановлених досудовим розслідуванням обставин та місці здійснив реалізацію останнього етапу злочинного плану, а саме: легалізацію коштів, отриманих від функціонування нафтопродуктопроводу, пошук та залучення осіб, які б відповідали за обготівкування та передачу організаторам протиправної діяльності грошових коштів.

При цьому Сукало С.А. фактично був підконтрольний та підзвітний Медведчуку В.В., нестановленій службовій особі, а також іншим організаторам та діяв на виконання раніше розробленого злочинного плану. Вказані дії вчинялись Сукалом С.А. без погодження з А. Шефером, який відіграв роль номінального власника нафтопродуктопроводу.

Для виконання зазначеного етапу злочинного плану Сукало С.А. у нестановлений досудовим розслідуванням час та у нестановленому місці за посередництва третіх нестановлених осіб залучив до цієї діяльності громадян України Кривопуста Костянтина Вікторовича та Немировського Костянтина Миколайовича.

Згідно з домовленостями вказані особи зобов'язувались через підконтрольні їм компанії – нерезиденти, зареєстровані на території європейських країн («TIM Business S.P. Z.o.o», «TechTree s.r.o.», «IAGR Logistics s.r.o.») отримувати грошові кошти від швейцарської компанії «International Trading Partners AG» під виглядом здійснення реальних господарських операцій з постачання товарів, надання послуг, обготівковувати їх та передавати Сукалу С.А.

Вказані дії вчинялись учасниками та організаторами протиправної схеми з метою приховання фактичних доходів та оборотів ДП «ПрикарпатЗахідтранс» за здійснену діяльність. З цією метою учасниками протиправної схеми укладались контракти на надання послуг з транспортування нафтопродуктів безпосередньо від імені швейцарської компанії «International Trading Partners AG» з найбільшими клієнтами. Таким чином всі грошові розрахунки залишались поза полем зору банківських установ України, що надавало змогу організаторам та учасникам злочинної схеми використовувати та розпоряджатись ними на власний розсуд.

Так, Кривопуст К.В. та Немировський К.М. за нестановлених досудовим розслідуванням обставин, діючи на виконання злочинного плану, розробленого Медведчуком В.В. та іншими нестановленими на даний час організаторами, розробили та забезпечили підписання фіктивних (нікчемних) угод, а саме: контракт між «International Trading Partners AG» та «IAGR Logistics s.r.o.» № 1532-C07-2018 від 26.07.2018, з додатковою угодою до нього № 1 від 30.08.2018 на постачання обладнання та виконання будівельних робіт; контракти між «International Trading Partners AG» та «TechTree s.r.o.» № 0105-10E-2018 від 24.04.2018, № 0117-10P-2018 від 17.05.2018, № 0412-12E-2018 від 31.05.2018, № 0326-04B-2018 від 26.06.2018, № 0832-07J-2018 від 18.07.2018 на розробку проектної документації, постачання товарів та виконання робіт; контракт між «International Trading Partners AG» та «TIM Business SP. Z.o.o.» № 0657-C8/1-2018 від 27.07.2018 на придбання товарів.

Вказані вдавані угоди надали можливість Медведчуку В.В. через підконтрольного та підзвітного йому Сукала С.А. та іншим учасниками

злочинного механізму перерахувати кошти, отримані від функціонування української частини нафтопродуктопроводу на рахунки іноземних компаній, залучених Кривопустом К.В. та Пемировським К.М. до реалізації злочинного плану.

У подальшому, Сукало С.А. після отримання вказаних грошових коштів забезпечував їх передачу організаторам та іншим учасникам організованої групи, а всього у розмірі 29,9 млн Євро.

При цьому вказані кошти фактично надходили на рахунки «International Trading Partners AG» від функціонування української частини нафтопродуктопроводу «Самара – Західний напрямом».

Таким чином, Медведчук В.В. підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 27 ч. 3 ст. 209 КК України, тобто в організації набуття, володіння та використання коштів, одержаних внаслідок вчинення суспільно небезпечного протиправного діяння, що передувало легалізації (відмиванню) доходів, вчинені організованою групою та в особливо великому розмірі.

Виконувач обов'язків керівника
Харківської обласної прокуратури

Володимир ЛИМАР

Відповідно до ст. 42 Кримінального процесуального кодексу України підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Повідомлення про підозру вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

«__» год. «__» хв. «__» _____ 2024 року

Прокурор у кримінальному провадженні

Начальник відділу

Харківської обласної прокуратури

Володимир ШЕВЧЕНКО